

GRZEGORZ DĘBIEC

ur. 1956; Lublin

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	Lublin, PRL, dzielnica Bronowice, ulica Sokola, więzienie, dzieciństwo, napływ ludności do miasta, rozbudowa Lublina

Dzielnica Bronowice w Lublinie w latach 60.

Bronowice były podzielone na dwie dzielnice. Stare Bronowice z lat pięćdziesiątych to dzielnica budowana dla pracowników FSC Lublin. Tatary, Bronowice – to wszystko tak się budowało, przy zakładzie pracy Świdnik powstał. Przy dużych zakładach pracy powstawały osiedla i był nabór ludzi ze wsi. Ze wsi ludzie wyjeżdżali do miasta, [taki człowiek] miał mieszkanie, miał szkołę od razu. Widać po architekturze, [gdzie są] stare Bronowice. Granica jest tam, gdzie kościół, taka przestrzeń jest, tam kiedyś był tor saneczkowy, teraz bazar.

W pierwszej klasie już byłem na Bronowicach, mieszkaliśmy na ulicy Sokolej. Wtedy też była ciekawa sceneria – bloki mieszkalne obok więzienia. Te więzienia, które zostały przesunięte na ulicę Zemborzycką, [były wtedy] tam, gdzie ulica Łabędzia jest teraz. Więźniowie byli za drutami, ogrodzenie było w odległości 20 metrów od naszego bloku, i rzucali nam listy, żeby do rodzin nosić. [Byli to] więźniowie z Lublina, bo był to bardziej taki areszt lubelski. My to zanosiliśmy, a oni w zamian za to nam jakieś karabiny strugali i dawali. Taka wymiana handlowa przez płót była z więźniami. Ale to był krótki okres, później był nasz plac zabaw w tym więzieniu, jak więźniowie się wyprowadzili. Były piękne malowidła na ścianach pozostawione po więźniach, to mi utkwiło w pamięci. Tak wyglądały kiedyś Bronowice, dzisiaj śladu nie ma po więzieniach.

Data i miejsce nagrania	2011-01-25, Lublin
Rozmawiał/a	Wioletta Wejman
Transkrypcja	Piotr Krotofil
Redakcja	Piotr Krotofil
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"